

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 78/10
07.04.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Gorana Čavline, predsednika veća, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog J.P. i dr, zbog krivičnog dela iz člana 50. Zakona o deviznom poslovanju, rešavajući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. broj 562/08 od 01.12.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Lazarevcu K. broj 300/06 od 07.08.2007. godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. broj 3010/07 od 07.12.2007. godine, u sednici veća održanoj u prisustvu okrivljenih D.S., A.T. i J.P., dana 07.04.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

I Zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. broj 562/08 od 01.12.2009. godine, delimično se uvažava, tako što se UTVRĐUJE da je povređen zakon u korist okrivljenih M.S., J.P., A.T. i D.S. i to pravnosnažnim presudama Opštinskog suda u Lazarevcu K. broj 300/06 od 07.08.2007. godine i Okružnog suda u Beogradu Kž. broj 3010/07 od 07.12.2007. godine, iz člana 369. tačka 1. ZKP-a u vezi člana 50. Zakona o deviznom poslovanju („Službeni list SRJ“, broj 23 od 27.04.2002. godine).

II Zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. broj 562/08 od 01.12.2009. godine ODBIJA SE kao neosnovan u odnosu na povredu krivičnog zakona iz člana 367. stav 1. tačka 2. ZKP-a.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Lazarevcu K. broj 300/06 od 07.08.2007. godine, okrivljeni J.P., A.T., D.S. i M.S. oslobođeni su od optužbe i to okrivljeni J.P. da je izvršio dva krivična dela iz člana 50. Zakona o deviznom poslovanju DZ SiCG, a okrivljeni A.T., D.S. i M.S. po jedno krivično delo iz člana 50. Zakona o deviznom poslovanju DZ SiCG.

Presudom Okružnog suda u Beogradu Kž. broj 3010/07 od 07.12.2007. godine odbijena je kao neosnovana žalba Opštinskog javnog tužioca u Lazarevcu i prvostepena presuda je potvrđena.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda, Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. broj 562/08 od 01.12.2009. godine, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 367. stav 1. tačka 2. ZKP-a i člana 369. stav 1. tačka 1. ZKP-a u vezi člana 50. Zakona o deviznom poslovanju DZ SCG sa predlogom da Vrhovni sud utvrdi da je zahtev osnovan i da su tim presudama učinjene navedene povrede krivičnog zakona.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u prisustvu okrivljenih D.S., A.T. i J.P., a u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca i okrivljenog M.S., na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanim presudama, pa je odlučujući na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik broj 116 od 22.12.2008. godine), našao:

Osnovano se ističe zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca da je prvostepeni sud učinio povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. u vezi člana 50. Zakona o deviznom poslovanju („Službeni list SRJ“, broj 23 od 27.04.2002. godine) i to u korist okrivljenih M.S., J.P., A.T. i D.S..

Naime, odredbom člana 50. navedenog Zakona o deviznom poslovanju propisano je da će se onaj ko kupuje od fizičkih lica i ko prodaje tim licima efektivni strani novac i čekove koji glase na stranu valutu koji mogu biti unovčeni u stranoj valuti bez ovlašćenja Narodne Banke Jugoslavije kazniće se za krivično delo kaznom zatvora od šest meseci do pet godina, koja odredba inkriminiše povredu monetarnog režima, a iz dispozitiva optužnog akta odnosno izreke prvostepene presude proizlazi da su okrivljenima upravo takve radnje stavljene na teret.

Naime, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je nepravilan zaključak prvostepenog suda da je krivično delo iz člana 50. Zakona o deviznom poslovanju kolektivno krivično delo, jer bi isto kao takvo moralo biti određeno zakonom, što ovde nije slučaj, imajući u vidu da citirana odredba ne propisuje da se izvršilac predmetnog krivičnog dela „bavi“ kupovinom i prodajom efektivnog stranog novca, koje obeležje bi ukazivalo da se radi o navedenoj zakonskoj konstrukciji jedinstvenog krivičnog dela.

Pored toga, iz iste odredbe proizlazi da je radnja izvršenja krivičnog dela određena trajnim glagolom, što znači da može biti ostvarena sa više pojedinačnih činjenja ili samo jednom radnjom.

Sledstveno iznetom pogrešno je zaključivanje prvostepenog suda da je za postojanje ovog krivičnog dela

potrebno kumulativno prisustvo obe radnje – i kupovine i prodaje deviznih sredstava odnosno da su iste izvršene više puta ili da se izvršilac bavi tim poslom i da pokazuje nameru za takvo postupanje.

S`toga se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije ukazuje da je prvostepeni sud povredio krivični zakon u korist okrivljenih i to odredbu člana 369. tačka 1. ZKP-a, kada je zauzimajući pogrešan pravni stav da je krivično delo iz člana 50. Zakona o deviznom poslovanju kolektivno krivično delo, našao da dela koja su okrivljenima optužbom stavljena na teret, po zakonu nisu krivična dela, zbog čega, po oceni ovoga suda, u konkretnom slučaju nije ni bilo mesta donošenju oslobađajuće presude primenom člana 355. tačka 1. ZKP-a.

Po oceni Vrhovnog kasacionog suda, drugostepeni sud nije otklonio ovu povredu krivičnog zakona, iako se na istu ukazivalo u žalbi nadležnog javnog tužioca izjavljenoj protiv prvostepene presude, pa je i taj sud učinio istu povredu krivičnog zakona u korist okrivljenih.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 425. stav 1. ZKP-a, Vrhovni kasacioni sud je odlučio kao u izreci pod I ove presude imajući pri tom u vidu da je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut na štetu okrivljenih pa je samo utvrđeno da postoji povreda zakona, ne dirajući u pravnosnažnu odluku.

Neosnovano se zahtevom Republičkog javnog tužioca ukazuje da su prvostepeni i drugostepeni sud povredili odredbu člana 367. stav 1. tačka 2. ZKP-a, s`obzirom da ovaj član propisuje da se presuda žalbom može pobijati zbog povrede krivičnog zakona, koje pravo je nadležni javni tužilac iskoristio izjavljujući žalbu protiv prvostepene presude između ostalog i po ovom zakonskom osnovu, o kojoj žalbi je drugostepeni sud odlučio svojom presudom KŽ. broj 3010/07 od 07.12.2007. godine.

S`toga je Vrhovni kasacioni sud na osnovu člana 424. ZKP-a, odlučio kao u izreci pod II ove presude.

Zapisničar-savetnik,

Vesna Veselinović, s.r.

Predsednik veća-sudija,

Goran Čavlina, s.r.